

8 август 1937.г/7. Неделя 5.ч.с. на Молитвения върхъ!

голяма мъгла и влага.отъ нѣколко дни,не се дига;обаче е много магнетично времето.Всички събрани на върха на тази височина за молитва! Все пакъ ситно рѣми!

Учителятъ дойде на определеното време и седна на камъка.
размишление. /мълчание./ /10 минути/.

Духътъ Божий. Добрата молитва.

Учителятъ отвори Писанието: Ев. Иоана 10 гл. 7,8,9, 10,11.ст.

Много пжти сте чели тѣзи думи.Единъ инструментъ се познава не семо по външната си форма.Може да се разгледа какъ е направенъ.Вземете единъ инструментъ както цигулката.Най-хубавитѣ цигулки сж направени отъ Страдивариусъ.Една цигулка се познава по качеството на своя тонъ.Има едно съчетание на формата.Съчетание отъ самия материалъ,отъ който цигулката е направена. И тонътъ,който тя издава. Туй е едно външно уподобление.

Човѣкъ се познава по три нѣща. По качеството на своя умъ,по качеството на своето сърдце,и по качеството на своето тѣло. За да бжде човѣкъ добъръ,тѣйтрѣва да има три качества. Качество на добрия умъ седи въ това, че той носи Свѣтлина/ и въ най-мрачната нощъ Тамъ дето ходишъ,че ти бжде свѣтло. Качество на доброто сърдце носи топлина;че и въ най-големия студъ ще бжде около тебе топлина. А качеството на тѣлото носи въ себе си сила и здраве.И дето отивашъ,ще преодолявашъ всичкитѣ мъжнотии Ако имашъ тия три тѣ качества,ти си ЧОВѣКЪ въ тази смисълъ. Може да ти говорятъ нѣкои за истината,може да ти говорятъ за любовта,това сж само външни изрази. Ако въ любовта едновременно не присъствува свѣтлината,топлината и силата,това не е любовъ. Ако въ ДОБРОТО не присъствува едновременно свѣтлината,топлината и силата,това не е добро. Ако въ правото не присъствува едновременно свѣтлина,топлина и сила,това не е право. Нали ние сме дошли да слугуваме не на себе си; ако на себе си слугувате,всички ще имате,и на прасета ще станете. Който слугува на себе си,безъ разлика,дали си светия,въ момента,въ който де почнешъ да слугувашъ на себе си,ти си мъртъвъ. Ти ще станешъ на калъ,на прѣстъ,на прахъ,на всичко,и нѣмашъ никакво бждеще. И ако хората умиратъ,и питатъ:защо умиратъ?Казвамъ:защото слугуватъ на себе си. Днесъ е пробенъ денъ.Свѣтътъ навѣнка е затворенъ,Всичко е затворено. Значи,денътъ иска да ви покаже колко може да бждете силни вътре въ себе си. Вие какво може да направите. Виедо сега сте уповавали на кого? На баща си,на майка си,на децата си,на приятелитѣ си; жетата е уповавала на мъжа си,майка на децата си. На синове и дѣщери;онѣзи патриоти уповаватъ на народа си.Азъ да ви покажа,идете на гробищата,все ще видите навсѣкжде паметници на майки,на бащи,на възлюбени.Все паметници иматъ.Питамъ:де е смисълътъ на живота?

А щомъ влѣзнете въ трикачествения свѣтъ, качествата на човѣка сж свѣтлината,топлината и силата. Тамъ нѣматъ никакви паметници! И никжде нѣма надгробни плочи;нѣма да срещете нѣкой човѣкъ да плаче,че е недастен;че не му върви въ този свѣтъ. Тамъ на всички върви по медъ и масло,А въ този свѣтъ ^{на дето дето} ~~сжествува~~ туй неразбиране. Тамъ сж страданията. Казвате:каково да правимъ? Казвамъ ви,Какъ може да излѣзете. При свѣтлиятъ умъ човѣкъ никога не се спхва. Ти можешъ да се спхнешъ отъ живота на единъ човѣкъ,или отъ неговитѣ постъпки.Та ако въ двора ми влѣзе едно говедо,и си остави своитѣ извержения,трѣва ли азъ да си изгуба мира отъ това животно? Ще взема единъ прѣтъ,и ще го изпѣдя навѣнка.Ще взема лайната му,и ще ги очиста.И щебжда весель. Какво има да се занимаваме съ животнитѣ? То споредъ своитѣ разбирания си върви.Какво има ние да се занимаваме съ животнитѣ,да имъ даваме заповѣди:на кжде трѣва да ходатъ. Животното на кждето ходи,та тамъ си оставя своята визитна картичка.

Сега може да се каже, че когато крадецът дойде въ дома ви, какво ще ви остави за паметъ? Той може да ви задигне или нѣкое агне, или нѣкоя кокошка или пуйка, или кесията ви съ паритѣ ви; той все ще остави нѣщо са споменъ, да го помните. ~~Х~~Е когато дойде нѣкой лошъ духъ вътре въ васъ, или една лоша мисль, какво ще ви остави въ ума ви? Питате, какво е реалното? Че ако дойде една лоша мисль въ ума ви, не я ли виждате? Или ако дойде едно лошо чувство, не го ли чувствувате? Или ако дойде една лоша постѣпка, не я ли виждате? До сега вие какво сте правили съ вашитѣ лоши постѣпки, съ вашитѣ лоши мисли, и съ вашитѣ лоши чувствувания? Изпѣди лошата мисль навѣнка! Каквато нечистотия е оставила, каквато нечистотия е оставила, очисти я и забрави ~~Х~~ ^{Има} лошитѣ чувства навѣнка, и каквито нечистотии сѣ оставили, очисти ги, и забрави! Изпѣди лошата постѣпка навѣнка, очисти я, и не мисли за туй. Нищо повече! Остави да си върватъ по своя пѣть. Пъкъ нали съвременитѣ културни модерни кжци хората си ограждатъ кжцитѣ съ врати и огради, да не влѣзе нѣкое говедо. Азъ знаа само единъ примѣръ, едно изключение, което се е случило въ Америка ~~Х~~ Студентитѣ, които били недоволни отъ председателя на единъ Уелски университетъ. Та президентътъ ималъ единъ много хубавъ конь. Особено недоволнитѣ студенти задигатъ коня и го завеждатъ на третия етажъ. Изцѣлата нощъ коня въ университета ~~сѣ~~ ^{сѣ} училъ, се разхождалъ. Влиза председателятъ сутриньта, гледа, коня му тамъ / на третия етажъ, разхожда се изъ коридоритѣ. И взѣло му после много време, да се снесе коня отъ тамъ. Че не му е мѣстото тамъ! Но мислите ли, че този конь, самъ се е качилъ тамъгоре? Студентитѣ сѣ го качили горе. Защо? Защото сѣ били неразположени спрѣмо президента. Така и въ вашия университетъ, вашитѣ студенти, все ще изкаратъ вашия конь на третия етажъ. И какво трѣбва да правите? И сега въ модерна Америка е станало това веднѣжъ преди 50, 60 тодини сѣ го направили студентитѣ въ Иелския университетъ. Но какво е претърпѣлъ този президентъ да снесе коня си отъ тамъ? - Развалилъ стѣлбитѣ, за да снесе коня си. Но тия студенти не спиратъ тамъ. ~~Х~~ Единъ день единъ отъ студентитѣ срѣща президента, и казва: извинете господинъ президенте! На председателя казва: заднитѣ колела на вашето бжги сѣ турени отъ предъ, а преднитѣ колелета сѣ турени отъ задъ. Слиза професора, гледа, тѣй е. Той се пооглежда, не ги знае, тѣзи, които сѣ направили това. Взима пакъ заднитѣ колелета, туря ги отъ предъ, а преднитѣ колелета, че ги турга отзадъ. Намѣстилъ ги. Единъ день, Той вече се домогналъ до тия, които искатъ да го компрометиратъ. Ималъ той нѣкъде наблизо бостанъ, насаденъ съ дини. И тѣ искали съ туй бжги да крадатъ динитѣ, и после да оставатъ бжгито въ бостана. Да кажатъ, че президентътъ го оставилъ тамъ. Обаче президентътъ се престорилъ, облѣкълъ се въ ученически дрехи, и влиза между тѣхъ, и той да краде дини. И той вѣрви съ тѣхъ. Единъ пѣть отишълъ, втори пѣть отишълъ, и на третия пѣть, той се обръща и казва: БОИСЬ! И тѣ го познали. И той ги оставилъ. И отъ тамъ насетне никаква кражба нѣма.

Та сега ви казвамъ, гледайте да хванете тѣзи, които изкарватъ вашия конь горе на третия етажъ; онѣзи, които размѣстватъ заднитѣ колелета отъ предъ, и преднитѣ отзадъ; и онѣзи, които ходатъ да обиратъ динитѣ отъ бостана ви. Защото има единъ законъ: човѣшкото развитие върви по единъ правило основенъ законъ. Вие не може да имате свѣтлина, не може да имате топлина, вие не може да имате сила, ако Богъ нѣма разположение, ако не е отворенъ Богъ къмъ васъ. И ако Богъ не е отворенъ къмъ васъ, и ако вие не сте отворени къмъ Бога, до никакви постижения не може да дойдете. Две нѣща се изискватъ: вие трѣбва да бждете отворени къмъ Господа, и Господъ трѣбва да бжде отворенъ къмъ васъ. Тогава ще има туй, което наричатъ ИМПЛЮКСЪ. /имплѣксъ./

Туй, което иде отъ Бога, Духътъ е, който е слѣзълъ отъ невидимия свѣтъ. Вѣзка, може да имате. Та казвамъ, щомъ не сте неразположени духомъ, съ това вие се затваряте за невидимия свѣтъ. Щомъ вие сте разположени духомъ, вие се отваряте за невидимия свѣтъ; И тогава сте отворени за невидимия свѣтъ. А сте затворени за обратния свѣтъ на злото. Щомъ вие сте отворени за небото, тогава и Богъ е отворенъ за васъ. Тогава вие сте затворени за доиния свѣтъ, а сте отворени за горния свѣтъ. Или казано е въ Писанието: ако вие нѣмате вѣра къмъ Бога. Първото основно правило, ако нѣмате вѣра къмъ Бога, и ако нѣмате любовъ къмъ Него, вие не може да бъдете отворени за възприемане на Неговия Духъ.

Щомъ имате вѣра къмъ Бога, и щомъ имате любовъ, и Богъ ще бѣде отворенъ за ради васъ. И тогава вие може да имате на разположение всичко онова, каквото искате. Сега туй може да опитате. Не е въпросъ за върване, да ви убѣждавамъ. Но това сж нѣща, които въ живота много пъти сте ги опитали. Но тѣй трѣбва да ги опитате, че да не забравите! Защото, често когато човѣкъ изгуби равновѣсието на духа си, той забравя, че въ свѣта, Богъ е, който изправя свѣта. Ако свѣтътъ е лошъ, не сме ние, които може да го изправимъ. Когато има суша, ти можешъ да имашъ доброто желание, но не си ти, който можешъ да дадешъ влагата. ОТЪ БОГА ЗАВИСИ ако Той изпрати дъждъ! И всичкитъ страдания на растенията, които страдатъ за вода, Той може да ги полѣе. Ние можемъ да желаемъ да има свѣтлина и топлина. Но свѣтлината и топлината не зависи отъ насъ. Ако Богъ изпрати своята свѣтлина и топлина, всички растения свѣтлина ще иматъ предостатъчно; пъкъ ако не изпрати, ще има една оскъдица.

Та казвамъ, само когато Богъ изпрати своята свѣтлота въ вашия умъ, и само когато Богъ изпрати своята топлина въ вашето сърдце; само тогава когато Богъ изпрати своята сила въ вашето тѣло, азъ говоря за тѣлото въ една специфична форма. Тѣло, въ което за бѣдеще ще живѣемъ; а не тѣло, съ туй, съ което сега живѣемъ. Не едно тѣло на немощъ, — тѣло въ което сега живѣемъ. Нали? Тѣло, — това е духовното тѣло на човѣка, което носи Неговитъ блага. И всичкитъ бѣдещи богатства сж скрити вътре въ туй духовното тѣло. И когато Писанието говори: да се родатъ хората изново, подразбира влизане на човѣка като пълновъзрастенъ да живѣе въ своето тѣло. Защото безъ тѣло вие не може да бъдете наследници. Необходимо е умъ, необходимо е сърдце, необходимо е едно тѣло. Това е завършването на мировото битие!

Та сега, които сте слушали Словото, до сега се е проповѣдвало: имайте вѣра! Безъ вѣра не може да се угоди на Бога. Тогава казвамъ, приложете сега на вашата вѣра — Новото Учение се отличава съ това, че то влага вече не вѣрата за основа, но влага Любовта за основа. И апостолъ Павелъ самъ казва: три велики, добротѣдели има, но най-големата е Любовта. Въ вѣрата ти само ще отличишъ, ще различавашъ, кое е добро и кое е зло. Ти ще имашъ единъ разуменъ животъ, а въ любовта ти ще реализирашъ въ себе си Божественитъ блага. Ти ще бѣдешъ вече като едно плодно дърво, отъ което, другитъ ще могатъ да се хранатъ. И ти самъ ще се хранишъ, Това е Любовта! Това е дървото на живота. И докато човѣкъ не почне да се храни съ тази храна на Любовта, той не може да възкрѣсва. И понеже всички се готвите за възкресение, то всѣки, който яде отъ храната на Любовта, той ще възкрѣсне. Любовта е, която възкрѣсва. И казва Христосъ, като казва: азъ съмъ вратата, презъ тази врата като влѣзнете, вие ще научите, какво е Любовта. Вика отъ тази врата, вие не може да научите, какво е Любовта. Като минете презъ тази врата. Той казва: че е вратата. И Той казва, че ние ще намѣрите. Всичко въ изобилие, ще намѣрите. Това е законътъ на Любовта.

И въ Любовта всѣки страхъ престава. Докато любовта не е дошла, човѣкъ се страхува; докато вие се страхувате, вие сте въ закона на вѣрата. Ти вѣрвашъ. И вѣрата е била възпитателка на човѣка до сега. Тя го е възпитавала. И тя е внесла отлични работи въ него, да разпознава, какво нѣщо е доброто. Цѣлата съвременна култура, въ която хората живѣятъ, е дължи на вѣрата. Вѣрата е създавала всичко. Мойсей, който изведе израилския народъ въ пустинята, даде имъ онзи великия законъ. Казва: да възлюбишъ Господа Бога Твоего. До тогава докато евреитѣ не бѣха въ състояние да разбератъ този законъ, остана само съ едно: да възлюбишъ Господа Бога твоего съ всичкото си сърдце, съ всичката си душа, съ всичкия си умъ, съ всичката си сила, и ближния като себе си. Христосъ ги тури тия двата закона. Та започнете съ това. Турете въ действие, не да се откажете отъ вѣрата си. Но направете вашата вѣра да служи на любовта ви сега. Азъ правя следущето сравнение. Азъ считамъ любовта, уподобявамъ я на тѣлото на човѣка. Тя е реалното. Споредъ мене, като се говори тѣло и любовъ, азъ разбирамъ едно и също нѣщо. А подъ вѣра и надежда, разбирамъ дѣсната и лѣва страна на човѣка. Дѣсния и лѣвия кракъ, и дѣсната и лѣва ръка на човѣка. А подъ Духъ разбирамъ главата на човѣка, която носи духътъ. Питатъ, къде е Духътъ? Духътъ е, който живѣе вътре. Главата е емблема на духа. А тѣлото ни е емблема на любовта. Кое е тѣло. Туй, което те носи, то е любовъ. Ти живѣешъ въ Любовта, и не я познавашъ. Де е вѣрата? Де е вѣрата? Дѣсната е лѣва ръка; а надеждата е дѣсния и лѣвъ кракъ, съ които се движите. Краката сѣ, съ които се движи човѣкъ. А за сега хората разбиратъ сърдцето онзи малкъ удъ, който прекарва всичката кръв презъ цѣлото тѣло. Това разбиратъ хората днесъ. То е едно отъ помещенията на любовта. Едно отъ жилищата, / отъ многото жилища / на любовта. Това е сърдцето. Но цѣлото тѣло, въ което ние живѣемъ, то е мѣсто на любовта. И ние живѣемъ въ него. И затова сега само трѣбва да служимъ.

Нека остане сега съществената мисль, всичко въ живота, което желаете може да се постигне, само по закона на Любовта. Каквото пожелаете. Безъ любовъ нищо не може да се постигне. Ако искате да се постигне, да остане съ васъ, само любовта е въ състояние да го реализира. Когато любовта почне да действува, тогава ще се съединатъ и вѣрата и надеждата, ще станатъ едно цѣло. Вѣрата е удъ на любовта, и надеждата е удъ на любовта. Така сѣ тѣ. Единъ органъ е вѣрата. Тогава отъ това гледище, умътъ е сила, и сърдцето е сила, които работатъ за постижението, за придобиването на ония блага, които Любовта носи въ себе си. Любовта е изражения на Божия Духъ. Богъ е, който чрезъ Любовта си, се прави извѣстенъ на чашата душа.

Та казвамъ, помнете тритѣ качества. Свѣтлина въ вашия умъ. Да има всѣкога въ ума ви свѣтлина. И въ сърдцето ви топлина; понеже безъ топлина, сърдцето ви не може да функционира. И умътъ ви безъ свѣтлина не може да функционира. И тѣлото безъ сила, и то не може да функционира. И ние казваме, че Богъ е Любовъ, нали? И ако ние живѣемъ въ Божията Любовъ, какво има да се безпокоимъ? Нѣкой казва, че се е влюбилъ, а пакъ е недоволенъ. Ако тълкувате тази мисль на турски ЛЮБЕНЪ - БЕНЪ и ЛЮ. Бенъ значи азъ. Влюбенъ значи въ себе си. Нѣждето ходи, мисли, че е влюбенъ, а нищо повече нѣма, не е. Той мисли, че е влюбенъ. Да си влюбенъ въ себе си, нищо не можешъ да постигнешъ. Та отъ памети вѣка, ние сме влюбени въ себе си. Та отъ сега ще се учимъ да се влюбимъ въ друго, - въ Бога. До сега ние казваме: влюбенъ съмъ. Е, въ кого? Въ себе си си влюбенъ. И влюбенитѣ хора всѣкога сѣ много чувствителни, докачливи. За най-малкитѣ работи тѣ кипватъ. Влюбениятъ най-малкото го докача. Пък азъ ви говоря за една любовъ, която цѣлъ океанъ не може да я изгаси!

Разбирашъ, не може да я угаси! И казватъ, че му откраднали сърдцето. Чудни сх хората, като мислутъ, че любовта имъ може да се открадне. То е все таки да ме убеждава нѣкой, че сърдцето го откраднали; или че земята я откраднали. Та не може да се краде. Къде ще я туришъ. И слънцето ако го откраднешъ, къде ще го туришъ? Така, не се самоизлъгвайте, че любовта ви може да се открадне. Това е едно самозаблуждение. Не мислетѣ, че вашата свѣтлина може да се изгаси. Свѣтлината на любовта никое същество на свѣта не е въ състояние да я изгаси; и топлината на любовта никое същество не е въ състояние да я изгаси; и силата на любовта никое същество въ свѣта не може да унищожи! Туй трѣбва една аксиома да бжде!!

Сега водата се мъчи да изгаси, тя иска да ви направи, малко да не ви изгоратъ. Защото огнѣтъ е толкова силенъ, та да не изгоратъ книгитѣ. Та тази мъгла е дошла сега при васъ, понеже говоря за голѣмия огнѣ, че тя е дошла на гости, ако стане пожаръ? Но както виждате, и понеже тя е дошла на гости, тя се е превърнала на пара горе, и ни обгрѣща наоколо, та любовъ изпраща. Сега всичкитѣ тѣзи безбройни същества, които сж дошли малко да се запознаятъ съ васъ, да ви поцѣлватъ, да прататъ поздрави. Този ви цѣлуе, онзи ви цѣлуе, все ви цѣлватъ. Днесъ ще имате хиляди цѣлувки, Дали искате или не, ще бждете цѣлувани до София. /нѣкои приятели, Веднага следъ сливане отъ молитвения върхъ, ще отпътуватъ за София/. И азъ ви казвамъ, ако единъ денъ искате да имате цѣлувки, да имате днешния денъ, това сж Божественитѣ цѣлувки. Сега понеже всичко въ тайна става, да не вижда свѣта. Всичко е въ тайна скрито, да не знае никой, че сж ви цѣлували. Друго яче ще стане цѣль въпросъ, отъ гледището на вашия моралъ. И вие си казвате: какваси ни дѣждѣтъ. Не, не, никакво нахвасване не е това! Цѣлувки сж това. Та отъ туй нахвасване, като цѣлунатъ единъ мома, че остане малко нѣщо отъ слюнцитѣ, та дѣждѣтъ остави нѣщо отъ себе си. Че е нѣщо реално. А този вѣтъръ, който полѣхва, и той е дошълъ сега, той представлява, той е депутатъ. И той цѣлува сега; той навсѣкжде прегрѣща и обгрѣща.

Питамъ сега, вие какво бигде желали да имате? Едно време много хубаво! Да видите слънцето да изгрѣ навѣнка. И до сега вие сте имали външното слънце, но вътрешното. Сега външното слънце е отъ вътре. Външното слънце отъ вънка излиза. Сега излиза вътрешното слънце. Онази свѣтлата мисль, която се запалва отъ васъ; онази топлина, която се запалва сега у васъ, - новата топлина; и онази новата сила, съ която трѣбва да преодолявате всичко въ свѣта. Въ вѣ като влѣзете, та нѣма да има никакви спънки. Да остане въ душата ви една свѣтла мисль. Едно благодарно чувство, да благодарите за онова голѣмото благо, за онова голѣмото разположение, което Богъ има къмъ всички. Отъ Него излиза туй. Сега ние сме заобиколени тукъ отъ облаци и влага. На друго мѣсто ако ви пренеса на 400 и 500 клм. вие ще имате много хубаво време. Но тамъ нѣма да има онзи хубавъ чидтъ въздухъ. Тукъ имате една ширъ, тукъ имате най хубавото нѣщо! Защото житното зѣрно не ~~расте~~ при суша, а расте при влага. Дърветата не растатъ при суша, а растатъ при влага. Следователно, всѣка една капчица въ васъ, вие сега сте свикнали по старото учение, свивате се, току си запушвате носа, да не би тази влага да влѣзе презъ носа ви. Тази влага за единъ грѣшникъ е опасна нѣщо. И всички бѣгатъ на долу отъ пламината, но за единъ светия, той ще се разположи, и благодари на Бога, че времето е влажно. Сега, онѣзи, които сж долу въ лагера и въ свѣта, разправатъ какъ трѣбва да разбираме кръстѣтъ. А ние вече никакъ не го разбираме. А го живѣемъ. За насъ кръстѣтъ е едно дѣрво на живота овиснало съ плодове, дето не ни дава страдание, но плодове, най-вкуснитѣ плодове. И ако ги попитате, защо не дойдехте да кажатъ: може да се подхлѣземъ и да паднемъ на нѣкой камѣкъ, и ще се простудимъ. И все такива. И сега може да ви кажатъ: какво ни каза Учителѣтъ?

Едно правило ви давамъ. Ще кажете: може да ви кажемъ, само при едно условие днесъ каквото ни е говорилъ Учителътъ, ако се съгласите напълно да обичате Господа съ всичкото си сърдце, съ всичкия си умъ, душа и сила, тогава може да ви кажемъ. Но ако не се съгласите на това, нито думица, ни дума не каза Учителъ. Ако се съгласите, Може да учимъ, ако не се съгласите, нищо не казвамъ. Пък ак се опитате да кажете, тѣхнитѣ уши ще бждатъ затворени. Ще кажатъ: колко сте глупави, че вѣрвате въ такива суевѣрия! Направете вътрешна връзка сега. Апостолъ Павелъ казва на едно мѣсто: оставамъ миналото, бждещето напредъ. Любовта, която сега иде въ свѣта трѣбва да бжде реалното, съ което всѣки единъ отъ васъ да дойде, да може да направи една жертва. Затова вътре въ себе си да бжде разположенъ предъ лицето на Бога. Да действуваме тѣй, както Богъ действува въ дадения случай. Защото въ живота реални нѣща сж само тия нѣща, за които човѣкъ мисли, които човѣкъ възприема, чувствува ги и ги възприема съ сърдцето си. Реални нѣща сж само ония, въ които човѣкъ действува. Защото нѣщата ставатъ реални само при два начина. Когато човѣкъ обича, и когато човѣкъ желае. Тамъ само, при любовъ и воля реализиратъ се нѣщата. Туй е Божественото! Докато нѣщата не се възприематъ отъ любовта и отъ човѣшкия умъ, и нѣма воля да се реализиратъ, тѣ не може да бждатъ реални. Вие ще знаете така нѣщата. Че само това, което възприемате съ любовта, и онова, което правите съ волята си, то да остане. То е реално. Другитѣ нѣща тѣ ще останатъ нереални, или непостижими. Туй, което се върши съ любовъ и съ воля, то е постижимо; а туй, което се върши безъ воля и безъ любовъ, то е непостижимо. Следователно, когато вие направите едно усилие, да вършите нѣщо безъ любовъ, тѣ сж нѣща непостижими. Та вършете сега всичко съ любовъ. Това е великия Божи законъ въ свѣта. Защото Богъ живѣе не само въ умаветѣ ни, Богъ живѣе въ сърдцата ни, и Богъ живѣе въ силата ни, въ тѣлото. Въ силата на тѣлото. Чрезъ силата си ние сме свързани съ Бога. Чрезъ сърдцето си, ние сме свързани съ Бога; и чрезъ ума си, ние сме свързани съ Бога, ТРИ ВРЪЗКИ ИМАМЕ, съ които ние сме свързани съ Бога. Нека тритѣ връзки да функциониратъ. Та ако ти искашъ Богъ да действува въ тебе, трѣбва да отворишъ ума си; ако ти искашъ Богъ да действува въ тебе, трѣбва да отворишъ сърдцето си; ако ти искашъ Богъ да действува въ тебе, отвори и притъ ти да дадешъ тѣлото си въ жертва. Не тази жертва, както едно агне, но и тѣлото да посвети, частъ отъ силата на тѣлото си посвети на Бога. И това казва Христосъ: "Отецъ е въ мене, и азъ въ Отца. Тази идея трѣбва да остане, да пазите." "Отецъ е въ мене, и азъ въ Отца". Значи, казва Богъ трѣбва да пребжда въ умоветѣ ви, въ вашия умъ, въ вашето сърдце, и въ вашето духовно тѣло. Въ силата ви, въ волята ви да присъствувате.

И служето тогава на Бога съ Любовъ и съ воля или на обикновенъ възникъ казано—съ желание, съ добро желание.

Да имаме едно малко размисление.

Азъ ще ви дамъ едно ново изречение, една нова обстановка, какъ да разбирате Христа. ХРИСТОСЪ Е човѣкътъ на изобилната сила, Христосъ е човѣкътъ на изобилната вѣра, Христосъ е човѣкътъ на изобилната любовъ! Това е Христосъ! И се само когато служимъ на Бога съ сила, съ вѣра, съ любовъ, тогава може да реализираме думитѣ: Богъ е Духъ, и които му се кланятъ съ Духъ и Истина да се кланятъ. Защото Духътъ е всесилното туй въ свѣта, което превзема всичко. Съ Духъ и Истина, или служете на Бога съ Любовъ, съ вѣра и съ сила! А Христосъ е човѣкътъ на силата, на вѣрата, на любовта. И желая ви вие да бждете човѣкътъ на силата, на вѣрата е любовта. И да бждете както Христосъ е едно съ Отца, та и вие да бждете едно съ Него! Поздравлявамъ ви съ днешнитѣ цѣлувки, поздравлявамъ ви и слагамъ на водата!